

Arrest

nr. 86 560 van 31 augustus 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 27 maart 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 27 februari 2012 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 2 april 2012 met referentienummer REGUL X.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 28 juni 2012.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. VAN PRAET verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten

1.1. Volgens het verzoekschrift is de verzoekende partij sedert 19 augustus 2004 gehuwd met de heer K.U.

1.2. Op 27 februari 2012 wordt de aanvraag voor het verkrijgen van een visum gezinshereniging in toepassing van artikel 10, § 1 of "naargelang het geval" artikel 10*bis*, § 2 van de wet van 15 december

1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt:

“Commentaar:

Motivatie

Wettelijke referenties:

Art. 10, §1er, al.1, 4° van de wet van 15/12/1980

Beperkingen:

** Betrokken(e) kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 10, §1, al.1, 4° of 5° of art.10bis, §2, naargelang het geval, van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De te vervoegen vreemdeling bewijst niet op afdoende wijze (of legt geen enkel bewijs voor) dat hij over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 10, §5 om in zijn eigen behoeften en die van zijn familieleden te voorzien en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de openbare overheden. Deze bestaansmiddelen moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14,§1,3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.*

Uit de voorgelegde documenten blijkt dat:

- *De te vervoegen persoon van februari 2011 tot oktober 2011 een werkloosheidsuitkering genoot van gemiddeld 897,88 euro per maand.*
- *Sinds 03/11/2011 is de te vervoegen persoon deeltijds tewerkgesteld (24 uur per week) door de bvba V.(...) te M.(...) (bruto-loon: 8.54 euro per uur). In november 2011 had hij een inkomen van 732,37 euro (aangevuld met 489,23 euro werkloosheidsuitkering).*

Er worden tevens bewijzen voorgelegd van kinderbijslagen; deze gezinsbijslagen kunnen echter niet in aanmerking worden genomen aangezien deze bedoeld zijn ten gunste van de drie kinderen van de te vervoegen persoon.

Er worden daarnaast weddenfiches voorgelegd van het oudste kind van de te vervoegen persoon; deze kunnen echter evenmin in aanmerking worden genomen aangezien dit het inkomen betreft van et oudste kind en niet van de te vervoegen persoon.

Van zijn inkomen (in november 2011: 1221,60 euro netto; in december 2011: 1215,46 euro netto) dient de te vervoegen persoon maandelijks 414,94 euro huishuur (plus bijkomend vaste kosten) te betalen. Dat houdt in dat de te vervoegen persoon per maand slechts ongeveer 80 euro ter beschikking heeft. Overwegende dat de armoedegrens in België 973 euro netto per maand voor een alleenstaande bedraagt. Deze grens werd vastgelegd op 60% van de mediaan van het beschikbare inkomen, op individuele basis. Voor België betekent dit: 60% van 19.464 per jaar komt overeen met een jaarlijks bedrag van € 11.678 voor een alleenstaande, hetzij € 973 netto per maand (gemeenschappelijke overeenkomst voor alle landen van de EU- Open Coördinatiemethode van de Strategie van Lissabon). De bestaansmiddelen waarover de te vervoegen persoon thans beschikt, stellen hem niet in staat om in toepassing van artikel 10 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door de wet van 08.07.2011, en met een minimum aan waardigheid, in het levensonderhoud van zichzelf en zijn gezinsleden te voorzien.

** Aangezien één van de voorwaarden voorzien in hogervermeld artikel niet voldaan werd, wordt de visumaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken.*

Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.”

2. Onderzoek beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van onder meer artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

2.2. De verwerende partij legt geen nota neer en geen administratief dossier.

2.3. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de verwerende partij de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt

het volgende gesteld: “De verwerende partij heeft geen administratief dossier overgelegd, zodat het voor de Raad onmogelijk is gemaakt een wettigheidscontrole op haar beslissing uit te oefenen.”. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verwerende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een nota of als een bijkomende mogelijkheid tot het neerleggen van een administratief dossier. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verwerende partij de mogelijkheid te geven het gebrek aan een nota hetzij onvolkomenheden van een nota, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 28 juni 2012 dient de verwerende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 9 augustus 2012, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 25 juni 2012 opgenomen grond, stelt zij dat *in casu* de Raad zijn wettigheidscontrole wel kan uitoefenen omdat de concrete elementen van de bestreden beslissing niet zouden worden betwist.

Met betrekking tot het ter terechtzitting van 9 augustus 2012 gevoerde betoog en de in het verzoekschrift ontwikkelde middelen, wijst de Raad op het volgende:

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij voorhoudt dat haar kinderen en haar echtgenoot legaal in België verblijven. Alle leden van het gezin zouden in het bezit zijn van een verblijfskaart. Haar echtgenoot en haar dochter K. N. zijn tewerkgesteld in België. S. en A. gaan in België naar school. De verzoekende partij stelt dat niet van de gezinsleden mag verwacht worden dat zij naar Turkije verhuizen om daar een gezinsleven uit te oefenen. Volgens de verzoekende partij betaalt de dochter N.K. de helft van de huishuur en de vaste kosten. Gezamenlijk zou het gezin een inkomen hebben van 2500 euro maandelijks, wat voldoende zou moeten zijn om in het onderhoud te voorzien van vijf personen. Haar echtgenoot is bovendien 33% blijvend arbeidsongeschikt. Het verzoekschrift stelt dat de bestreden beslissing doet blijken van een vluchtige en nonchalante houding in het dossier en dat de verwerende partij onzorgvuldig heeft gehandeld.

Uit de bestreden beslissing kan niet afgeleid worden of met al deze elementen op voldoende en afdoende wijze rekening is gehouden en of de bestreden beslissing stoelt op een correcte feitenvinding in het kader van het zorgvuldigheidsbeginsel. Evenmin is geweten of de verzoekende partij voldoende elementen met betrekking tot haar gezinsleven aan de verwerende partij kenbaar heeft gemaakt voor het nemen van de bestreden beslissing. Evenmin kan er worden nagegaan of de administratie uit de inlichtingen waarover zij beweerde te beschikken wel de juiste conclusie getrokken heeft. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867). Het betoog van de verwerende partij ter terechtzitting doet hieraan geen afbreuk.

Het beroep dient ingewilligd te worden.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 27 februari 2012 waarbij de aanvraag tot het verkrijgen van een visum wordt geweigerd, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN